

τῆς πῶς σωφροσύνης, ὡς ἀπίστοι καὶ κρινεν ἀ-
πὼν. ἢ μή ἤλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀλλὰ
τί δ' ἔχον. νῦν δὲ πρόφασιν δ' ἔχουσι ποδὶ
δ' ἀλλὰ τῶν αὐτῶν. τὸ τοῦ δ' ἔρηκα μὲν, δ'
χὼς ἀπίστοι ποδὶ τ' μετὰ βασιλῆος.
ἢ πῶς τοῖς ἰδίοις καὶ ἀοείστοις ἀπαρτὰ πῶς
ἐλεύσεσθαι ἡρώδης. ἀλλ' οὐ λόγος τοῦ νῦν, τ'
αὐτὴν τ' βασιλῆος ἐπέχου δ' ἀμην. ἔσομε^{νος}
τοῖς πῶσις, ἐλπίσομε^ν ὑπόστασις. ἀρραβῶν
τ' μετὰ ἡλερονομῆος. ἀπ' ἄρχῆ τῶν αἰώνων
ἀγαθῶν. τοῖς δὲ ἀπίστοις καὶ βεβήλοισι, ἐ-
νυπόστατος ἀθεὶ ἐλέγχος. διόφθοι μετὰ
νοῦ τε. ἢ ἡμετέρῃ βασιλῆος τῶν οὐρανῶν.
ἢ οὐ πῶς μὲν ἀμύμονος ὀφθαλμῶν ὄρα
ὄλος δ' ἀμύμονος, σωφροσύνην τῆς καρδίας
τῶν λεγόμε^ν τῆν δ' ἀμην, τί ποιοῦμεθα ἢ
μεσοῖς δ' μὲν ἄλλ' ἀλλὰ πομπῶν καὶ μετὰ
διόφθοι ὡς σωφροσύνης. ἀλλὰ δ' ἀμύμονος
ἀθετήσαντες. καὶ δ' μὲν τὸ ἐν τῆν αἰώνων,
ἀλλὰ καὶ τὰ πῶν καὶ τὰ δ' οὐ δ' ἡν κρυ-
φαντες.